

Sygn. akt V U 938/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2015 r. w Kaliszu

skargi B. B.

o wznowienie postępowania w sprawie VU.202/11

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 21 grudnia 2010 r. Nr (...)

w sprawie B. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

ze skargi o wznowienie postępowania w sprawie VU.202/11

zmienia objęty skargą o wznowienie postępowania pkt 2 wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 12 kwietnia 2011 r. oraz poprzedzając ten wyrok decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 21 grudnia 2010 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje B. B. prawo do renty rodzinnej po mężu J. B. poczynając od dnia 6 listopada 2010 r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 grudnia 2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. A. B. oraz B. B. prawa do renty rodzinnej po J. B..

Od decyzji powyższej A. B. i B. B. odwołały się do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu, który w sprawie VU 202/11 wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2011 r. zmienił decyzję w odniesieniu do A. B. i przyznał jej prawo do renty rodzinnej poczynając od dnia 6 listopada oraz oddalił odwołanie B. B..

Powyższy wyrok uprawomocnił się.

Skargą z dnia 8 sierpnia 2014 r. która wpłynęła do sądu w dniu 11 sierpnia 2014 r. B. B. wniosła o wznowienie postępowania zakończonym wspomnianym wyrokiem i poprzez zmianę wyroku oddalającego jej żądanie oraz poprzedzającej ten wyrok decyzji ZUS z dnia 21 grudnia 2010 r., przyznanie jej prawa do renty rodzinnej. Skarżąca powołała się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 maja 2014 r. w sprawie SK 61/13.

Organ rentowy wniósł o oddalenie powyższej skargi.

Wezwana do sprawy A. B. poparła skargę.

Na rozprawie w dniu 25 lutego 2015 r. po przedstawieniu referatu w sprawie, skarżąca wskazała także na kolejną podstawę wznowienia postępowania w sprawie VU 202/11 – nowe okoliczności faktyczne i dowody, które mają wpływ na treść rozstrzygnięcia, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Odwołująca wskazała, iż odpis ugody sądowej ustalającej dla niej alimenty od męża odnalazła na kilka dni przed pierwszą rozprawą.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 401¹ k.p.c. można żądać wznowienia postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie. Żądanie takie strona winna zgłosić w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (art. 407 § 2 k.p.c.).

Natomiast zgodnie z przepisem art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania z powodu wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Powyższe żądane strona winna zgłosić w terminie 3 miesięcy od dowiedzenia się o podstawie wznowienia (art. 407 § 1 k.p.c.).

Aby zobrazować pełen stan prawny niniejszej sprawy przywołać należy uregulowanie zawarte w art. 70 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W myśl tego przepisu małżonka rozwiedziona lub wdowa, która do dnia śmierci męża nie pozostawała z nim we wspólności małżeńskiej, ma prawo do renty rodzinnej, jeżeli oprócz spełnienia warunków określonych w ust. 1 (odpowiedni wiek) lub ust. 2 (wychowywanie dzieci) miała w dniu śmierci męża prawo do alimentów z jego strony ustalone wyrokiem lub ugodą sądową. Co do wymogu uzyskania alimentów ustalonych wyrokiem lub ugodą sądową wypowiedział się Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 maja 2014 r. w sprawie SK 61/13 uznając, iż art. 70 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie w jakim uprawnienie małżonki rozwiedziona do uzyskania renty rodzinnej uzależnia od wymogu posiadania w dniu śmierci męża prawa do alimentów z jego strony, ustalonych wyłącznie wyrokiem lub ugodą sądową jest niezgodny z art. 67 ust. 1 w związku z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W niniejszej sprawie przywołany wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie ma zastosowania albowiem skarżąca na dzień zgonu męża J. B. nie posiadała statusu małżonki rozwiedziona. Co prawda Trybunał w swych rozważaniach odniósł się do kwestii alimentowania między małżonkami w warunkach gdy jeden z nich znalazł się w niedostatku a drugi swój obowiązek realizuje dobrowolnie to jednak granice podmiotowe wyznaczone sentencją wyroku uprawniają do przyjęcia, iż wyrok ma zastosowanie tylko w odniesieniu do małżonków rozwiedzionych.

Nie oznacza to bynajmniej podstaw do odmownego załatwienia skargi. Odwołująca bowiem powołała się na kolejną podstawę wznowienia jakim było odnalezienie protokołu sądowego zawierającego ugodę sądową przyznającą na rzecz skarżącej alimenty od męża. W tych warunkach odpadły podstawy oddalenia odwołania skarżącej od decyzji z dnia 21 grudnia 2010 r. Jak wynika z przeprowadzonego dowodu z protokołu rozprawy z dnia 7 maja 1992 r. w sprawie III RC 304/92 Sądu Rejonowego w Kaliszu, J. B. zobowiązał się w formie ugody sądowej płacić na rzecz B. B. rentę alimentacyjną w kwocie 500 000 starych złotych. Odwołująca wskazując na odnalezienie dokumentu przed rozprawą o ponowne rozpoznanie sprawy VU 202/11 zachowała 3-miesięczny termin na zgłoszenie skargi.

W tych warunkach wznowiając postępowanie, orzec należało jak w sentencji wyroku.